

[Økonomiministeren.]

få en virkelig drøftelse af det, som nogle lidt optimistisk kalder fremskridtspartiets økonomiske politik, men det er ikke muligt, og jeg synes, der er grund til at sige klart og tydeligt, at uanset hvordan forholdene er, har man kun én eneste melodi at køre på.

Så vil jeg kun gøre en enkelt bemærkning i anledning af, at nogle af indlæggene i dag har beskæftiget sig med diskontoforhøjelsen. Her har vi fået gentaget, jeg tror, det var hr. Knud Jespersen, der sagde det, at diskontoforhøjelsen betød byggestop, stop for byggeriet, vi har hørt erhvervsorganisationer, som man af og til lytter til, fordi man mener, de med rette har sagskundskab på det område, de udtaler sig om, sige det samme. Jeg synes, det er ganske interessant at studere, hvorledes det er gået med obligationskursernes udvikling i de forløbne dage. Jeg tror, man må konstatere, at det fald i kurserne, som man umiddelbart måtte vente af en diskontoforhøjelse af den størrelse, som blev gennemført, var meget kortvarigt og var meget begrænset, og vi har igennem de sidste par dage oplevet, at kurserne, som har interesse for byggeriet, nemlig på det lange marked, har rettet sig op. Den diskontoforhøjelse, som er gennemført, er derfor i forhold til den investeringsvirksomhed, som vedrører byggeriet, ikke en diskontoforhøjelse, der påvirker byggeriets omfang. Det er en ajourføring – hvis man endelig vil bruge et fint fremmedord – til den beklagelige stigning i renteniveauet, som vi har kunnet konstatere igennem det sidste halve års tid. Men det er helt urimeligt og urigtigt at prøve på at fremlægge det, som om diskontoforhøjelsen skulle betyde et stop for byggeriet. Det gør den ingeniende. Diskontoforhøjelsen er alene begrundet i, at vi over for det korte pengemarked har været nødt til at anvende det middel for at styrke kronens stilling. Jeg tror, det var hr. Hilmar Baunsgaard, der sagde det klart og tydeligt, og jeg kan være enig i den udtalelse, hr. Hilmar Baunsgaard fremsatte herom.

Der er også grund til at understrege, at dette er jo ikke et fænomen, som hænger sammen med en særlig situation for os i Danmark. Det er ikke et fænomen, som hænger sammen med, at der skulle være særlige vanskeligheder for den danske krone. Det, vi har gjort, er, at vi i et vist omfang har fulgt den samme politik, som man har følt sig nødt til at gennemføre med diskontoforhøjelser i en lang række andre

lande. Når vi i dag får meddelelsen om, at Storbritannien har set sig nødsaget til at forhøje sin diskonto yderligere, sådan at den nu er på 15 pct., så kan man være sikker på, at det er ikke noget, som den britiske regering eller den britiske nationalbank, Bank of England, gør for sjovs skyld. Så er det for at påvirke udviklingen på det internationale valutamarked i retning af at dæmpe kapitalbevægelserne af mere eller mindre spekulativ karakter. Det er nøjagtig den samme begrundelse, vi har anført, og det er dér, vi venter virkningerne.

Erfaringen har vist os indtil dato, at påstanden om, at diskontoforhøjelsen betyder byggestop, er fuldstændig grebet ud af luften og alene kan tjene et agitatorisk formål.

Formanden:

Vi går derefter til anden omgang, hvor taletiden for ordførere er indtil 15 minutter; for medlemmer, der tidligere har haft ordet, indtil 5 minutter.

Kjeld Olesen (S):

Jeg har først to bemærkninger til hr. Christophersen, hvis indlæg, synes jeg, var temmelig pessimistisk, i hvert fald når det drejede sig om det indgåede augustforlig. Hr. Christophersen troede ikke rigtig på, at de 6 pct. kan holde. Jeg vil gerne bare i et par bemærkninger stille dette op over for det, som venstre kommer med af såkaldte alternative planer til dette augustforlig. Jeg tænker her på V-planen. Man ønskede med V-planen at gribe ind i overenskomster, som venstres medlemmer selv i sin tid havde stemt for, idet man jo foreslår, at man skulle starte fra 1. januar 1977. For det andet foreslår man i V-planen afskaffelse af den automatiske dyrtidsregulering. Der er nok tale om, at man for de to første dyrtidsportioner vil give en erstatning, men når det gælder de efterfølgende, er det noget, der skal op til forhandling, og det vil sige, at lønmodtagerne ingen forsikring har overhovedet. For det tredje vil jeg nævne fra V-planen, at når det drejer sig om de generelle krav, er der tale om nul lønstigninger. Det beder jeg om at måtte stille op over for det, der ligger i augustforliget. Jeg tror ikke, man behøver at have megen fantasi for at forestille sig f. eks. fagbevægelsens reaktion, hvis man teoretisk forestillede sig V-planen virkeliggjort. Det ville blive krav med det samme. Det ville blive, jeg tør godt sige kamp, og det ville helt givet udløse en